

نظری اجمالی به

تاریخ

افشارهای آذربایجان

و معرفی

چند سند تاریخی

از

حسن قراخانی

(لیسانسیه در باستان‌شناسی)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

حسن قراخانی

(لیسانسیه در باستان‌شناسی)

نظری اجمالی به

تاریخ افشارهای آذربایجان

و معرفی

چند سند تاریخی*

شاه عباس صفوی در اوایل اقتدار خود بمنظور کاهش نفوذ اقوام محلی و بومی تیزه‌هائی از ایل افشار را که در جنوب اترک پراکنده بودند به آذربایجان کوچ داد و بهمین لحاظ اسکان خانواده‌هائی چند از این قبیل در منطقه وسیعی که حالیه محصور در بین بیجارگروس و سقز و خمسه زنجان و سراسکند می‌باشد باعث

* بهنگام بررسیهای باستان‌شناسی در منطقه افشار آذربایجان غربی که حاصل آن در شماره‌های پیشین این مجله منتشر شده است، چندین سند نفیس تاریخی مربوط به حکام محلی افشار بدست نگارنده افتاده که تا حدودی وضعیت این قوم را در منطقه یادشده مشخص نماید. بدین جهت مناسب می‌بیند بر اساس برخی از این اسناد شرحی نیز پیرامون تاریخ افشارهای این منطقه نگاشته آید.

اشتهر آن به **منطقه افشار** گردیده است. اسناد و مدارک خطی حاکیست که در عصر صفوی طوابیف افشار این منطقه پیوستگی و اتحاد قومی و ملی نداشته اند و سران آنها با دست اندازی به سرزمین های مجاور سودای بسط گسترش قلمرو خود را در سرمی پرورانده اند، در این رهگذر تلاش دو تن از آنان بنامهای قبادخان و مایل خان در عهد شاه سلیمان و شاه سلطان حسین سبب گردید که آوازه جماعت افشار این منطقه بگوش حکومت مرکزی نیز برسد^۱

افشارهای این منطقه که خود را شاخه ای از افشارهای قاسملو میدانند تا روی کارآمدن نادرشاه مرکزیت ثابتی بخود نمیگیرند، عبور نادر از این منطقه به نگام عزیمت برای جنگ با توپال عثمان پاشا، در تعکیم روابط سران قوم بسیار مؤثر بوده وهم از آن لحظه به بعد پایه های حکومت محلی خاندان افشار این منطقه دوام و قوام شگفت آوری میگیرد و نتیجه اینکه در اوایل عصر شاهزاد بزرگترین مالکان و زمین داران افشار در این نقطه از آذربایجان پامیگیرند. سران افشار روستاهای بیشماری را در تیول خود داشتند و در هر زمان با توسل به زور و گاه با سفاکی و خونریزی و ارعاب دست‌نمایه رعیت ساکن در آن منطقه را به یغما می بردند، آنان همیشه دستگاه حکومت مرکزی را راضی نگهداشته و به پشتیگری ایادی خود در منکر از هیچگونه تعدی فروگذار نمیکردند و یکی از دلائل پیشرفت شان نیز همین بوده است. چنانچه اسناد و مدارک بیشماری که امروزه در دست احفاد آنان باقی است جمع آوری و بازخوانی شود حقیقت ماجرا روشن تر خواهد شد، در اینجا یادآور میشویم که برخی از وابستگان آنان

۱- در این باره نگاه کنید به متن فرمانهای شماره ۴ و ۵ که نگارنده ادر مجله بررسیهای تاریخی شماره ۱ سال نهم معرفی گرده است.

بدون توجه به سیر طبیعی و حرکت قطعی تاریخ و بنا به علی از آشکار کردن این اسناد متوجه شد غافل از اینکه چگونگی رفتار این قبیل مالکان بر همه آشکار بوده و هست و امروزه نیز داستان‌ها و روایتهای زیادی از شقاوتهای آنان بر زبانها جای است. در اوایل عصر قاجار سلیمان خان افشار^۲ معروف‌ترین آنان بوده و گردانندگان حکومت مرکزی نیز توجه زیادی به‌وی داشته‌اند، تعداد زیادی از فرمانها و اسناد خطاب به‌وی صادر شده وهم اکنون در دست اشخاص مختلف باقی است. تا آنجاییکه از اسناد و مدارک موجود بر می‌آید سلیمان خان مرد متنفذ و زورگوئی بوده وایادی وی در همه حال از اجحاف و غصب اموال مردم ابائی نداشته‌اند، دو مکتوب از زمان وی در دست است که هردو صحت مدعای مارا با ثبات میرساند. این دو مکتوب که یکی به‌مهر و حاشیه نویسی امیر نظام گروسی و دیگری به‌مهر حسام‌السلطنه^۳ مزین شده منبوط به تصرف و ضبط دهاتی است که عمال وی بدان مباردت ورزیده‌اند. (به‌متن سند شماره ۱ و ۲ رجوع شود).

مرکز منطقه افشار در آن روزگار ان قصبه صاین قلعه یا شاهین‌دژ فعلی بوده است لیکن سلیمان خان مرکز فرمانروائی واقامت خود را

۲- ظاهراً این شخص نباید با سلیمان‌خان افشار قاسم‌لو ملقب به صاحب اختیار و رئیس ایل افشار مقیم ساوجبلاغ اشتباہ شود، شخص اخیر نوۀ ناصرالله خان افشار معروف به زهره‌مارخان بوده و بسال ۱۳۰۹ هـ ق در گذشته است امیر کبیر نیز مأموریت مهی بی و اگذار کرده است، درین باره میتوان به روضة الصفا تألیف هدایت جلد ۱ ص ۴۴۵ چاپ حکمت قم. نگاه کرد.

۳- حسام‌السلطنه برادر محمد شاه و عمومی ناصرالدین شاه است. در بازۀ او نگاه کنید به: تاریخ رجال ایران. تألیف بامداد. ج ۲. ص ۱۰۴ به بعد. چاپ زوار تهران ۱۳۴۷.

روستای مصفای یلقون آغاج قرار داده بود، ویرانه‌های کاخ مسکونی نامبرده هم اکنون در میان باقی در آن روستا پا بر جاست و طرح اصلی آن عبارت از بنای هشت‌ضلعی آجری است که بالهای از بنای دوران صفویه (شاید کاخ هشت بهشت اصفهان) ساخته شده و داخل آن نقاشی‌های دیواری با ارزشی داشته است (عکس ۱)، متأسفانه اولاد و احفاد او چندان علاقه‌ای به حفظ این بنا نشان نداده‌اند و با وجود این درگاهی‌های ورودی بنا همچنان بروی پای خود ایستاده است. (عکس ۲). در حوالی سال ۱۳۰۰ هـ حیدرخان افشار یکی دیگر از سران با نفوذ این خاندان بشمار میرفته است. وی منصب میرپنجمی داشته و حاکم صاین قلعه بوده است. چهار پسر او بنامهای محمدخان،

عکس ۱ - عمارت سلیمان خانی واقع در یلقون آغاج

عکس ۲ - جزئیات بنا

بیوک خان ، محمدحسین خان و آقا خان روابط حسنیه‌ای با حکومت مرکزی داشته‌اند .

امیر نظام گروسی بهنگام اقامت در تبریز حامی حیدرخان و

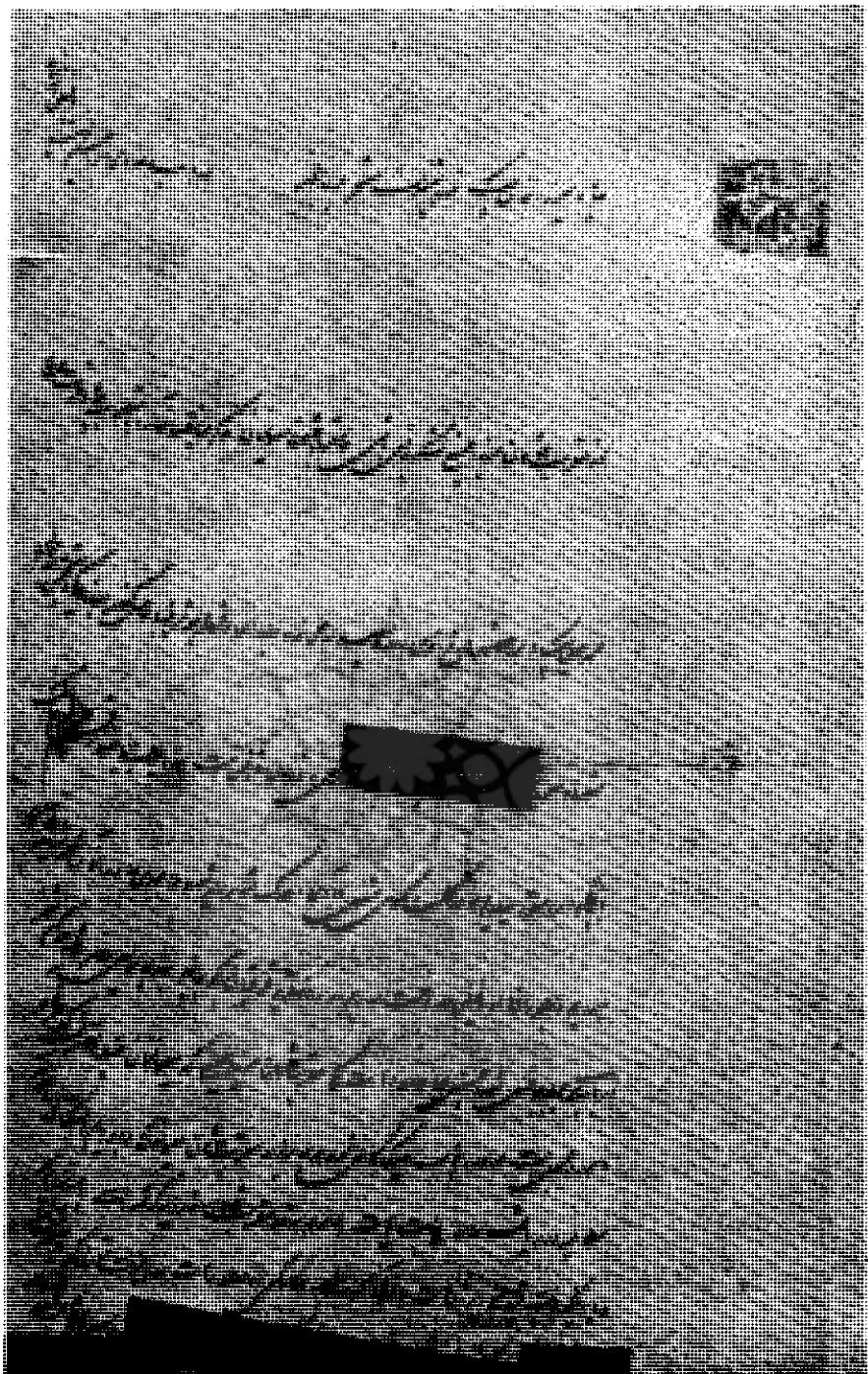
پسران او بوده است و پس از مرگ حیدرخان برادر سعی و اهتمام امیر نظام در سال ۱۲۸۳ ه.ق. منصب او با نضمام یکصد تومان مواجب سالیانه دیوانی در حق محمدخان فرزند ارشد حیدرخان پرقرار شده است. محمدخان منصب سرهنگی نیز داشته و چنانکه از متنمای سندها بر می‌آید در دوران ولی‌عهدی مظفر الدین میرزا «لیلا و نهاراً مشغول خدمتگذاری بوده است». بر محققین تاریخ قاجار پوشیده نیست که نوع خدمات این قبیل اشخاص برچه مبنای بوده است و تصدیق خدمات و شایستگی امثال محمدخان از طرف امیر نظام نیز جای حرف دارد تا بدآنجا که برادر تمہید امیر نظام و پس از مرگ حاجی آقا-خان ماکوئی (یکی دیگر از مالکان بزرگ آذربایجان) مبلغ نو تومان از بابت مواجب آن منحوم به مستمری محمدخان اضافه شده! و نتیجه اینکه بتصریح یکی از این فرامین در سال ۱۳۰۳ ه.ق. محمدخان مجموعاً بیش از ۳۱۷ تومان مواجب از خزانه مملکتی دریافت میداشته است. پس از محمدخان فرزندش حسینعلی‌خان یکی از مقتدرترین مالکان بزرگ منطقه افشار گردید، وی بمصدقاق «هر که از پدران ننگ داشت نا خلف است» درست درجهٔ هدفهای پدر و پدر بزرگ گام بر میداشت. نزدیکی او با عوامل حکومت مرکزی بی‌سبب نبود، زیرا برای نگهداری املاک و احشام بی حد و حصری که مستقیماً با حمایت امیر نظام‌ها بدست آمده بود چنین سیاستی واجب شمرده می‌شد، اتخاذ این روش بویژه برای کسی که بنا به فرمان همایونی «یکی از خانه‌زادان دولت و پروردگان نعمت‌که طریق جان نثاری و راه خدمتگذاری را در کمال صداقت پیموده» بسیار عاقلانه بنظر می‌آید. خدمات حسینعلی‌خان بالاخره به نتیجه رسید و وی در سال ۱۳۱۶ ه.ق. به لقب یمین‌لشگری و در سال ۱۳۱۷ ه.ق. به لقب ساعد‌السلطانی

ملقب گردید و در سال ۱۳۱۶ مجموعاً یکصد و پنجاه تومان از خزانهٔ مملکتی دریافت میداشته است.

امیر نظام گروسی بهنگام اقامت در تبریز علاوه بر فرزندان و نوادگان حیدرخان با برخی از دانشمندان و علماء دینی منطقه افشار نیز مرابطه و مکاتبه داشته است، یکی از اینان آخوند ملا عبدالغفار نام داشته که امیر نظام بوی ارادت میورزیده است، مسقط الراس او تبریز بوده لیکن بنا بر خواست امیر نظام همراه فرزندش محمدحسین معروف به معین‌الاسلام در منطقه افشار بسر می‌برده و وظیفهٔ ارشاد داشته است. پدر و پسر هردو خط نیکو می‌نوشتند و در انشاء و ترسیل سرآمد اقران بوده‌اند و بویشهٔ محمدحسین معین‌الاسلام اشعار نفر می‌سروده است، در سالهای اخیر مجموعهٔ اشعار نامبرده به مت فرزندش احمد نجات تحت عنوان کلید بهشت طبع و نشر یافته است. از این دو تن مکاتبات متعددی که اکثرأ به امیر نظام نوشته شده بر جای مانده است و بمنظور آشنائی با انشاء و ترسیل آخوند عبدالغفار تصویر یکی از نامه‌های او را که به امیر نظام نوشته می‌آوریم، این نامه حاکی از تبریک عید و همچنین درخواست مخصوصی است و در حاشیه آن امیر نظام با خلط خود اورا مورد ملاحظت قرار داده و لزوم احترام و توقیر نامبرده را به حیدرخان یادآور شده است.

سند شماره ۱

جای مهر : حسامالسلطنه ۱۲۶۶ . عالیجاه میرزا خان بیک غلام پیشخدمت مفتخر بوده بداند : در باب دعاوی ابراهیم و نعمت الله و فیض الله نامان از مقرب الخاقان میرزا حسینعلی لشکر نویس باشی که مقرب الخاقان سلیمان خان حاکم صاین قلعه آنها را باستصواب عالیجاه عزت همراه محمدحسین بیک مأمور حضرت ارفع اقدس والا ولیعهد روحی فداء بدارالدوله فرستاده بود شر فیابی حاصل کردند ، بعد از رسیدگی و تحقیق در مجالس متعدده معلوم شدکه دعاوی آنها بدون مستمسک شرعی واز روی غرض است . لهذا بمحبوب این ملفووفه رقم عنبرشیم مبارک بآن عالیجاه امر و مقرر میداریم که در کمال دلگرمی مشغول آبادی املاک مشارالیه شده واحدی را در آنجا مداخله ندھید و خانه های (خانه های ؟) ابراهیم و برادران او و فیض الله و نعمت الله و عبداله را از قریه قرقیان بکوچانید به رجا که میل دارند رفته ساکن شوند . در باب موافق و حاصل نقد و جنس چهار ساله دهات ملکی مقرب الخاقان میرزا حسینعلی که سلیمان خان ضبط و تصرف کرده ، آن عالیجاه مأمور و محصل است که در این باب رسیدگی کامل نموده هر چه برذمه مقرب الخاقان سلیمان خان و ابراهیم و بستگان او بوده باشد مطالبه و دریافت دارد ، از بابت مالیات امساله هم هر قدر مقرب الخاقان مشارالیه گرفته است باید رد نماید و یا اینکه از بابت قیمت جنسی دیوانی دهات با آن عالیجاه محسوب بدارد . هرگاه کسی از حدود دهات در این مدت تجاوز کرده باشد تصرف نموده و مانع شویند که بعد از حدود املاک مشارالیه زیادتی نکنند و در مقام ضرورت اگر کوکی بخواهید بعالیجاه میرزا حیدرقلی اظهار نموده که همه جا همراهی خواهد کرد ، حسب المقرر مرتب دارند و در عهده شناسند . فی شهر جمیدی الثانیه ۱۲۹۴ .

سند شماره ۱- با مهر حسام السلطنه

سندهای شماره ۲

فهرست عرض و استدعای جان نثار ابراهیم صاین قلعه‌ای

تصدق وجود مسعودت شوم : پیرارسال درباب خون بهای حبیب‌الله بیک و ملک [او] ازدست سرکار مقرب‌الغاقان میرزا حسینعلی بخارکپای مبارک عارض شدیم چون عالیجاه مزبور در طهران است امر و مقرر فرمودید که رفته در طهران بخارکپای حضرت ظل‌الله روحنا فداء عارض شده هرچه امر و مقرر گردید از آن قرار رفتار شود، جان نثار رفته بخارکپای مبارک عارض شدم دستخط مبارک بعهدۀ حضرت مستطاب اجل اکرم دام‌اجلال‌العالی شرف صدور یافت که : حکماً املاک و خون‌بهای حبیب‌الله بیک را از عالیجاه مرقوم گرفته بجان نثار مسترد فرمایند و در این مضمون جنت و رضوان مکان صدراعظم مرحوم هم حکم‌رحمت فرمودند در این اثناء در دیوان‌خانه طهران عالیجاه مزبور را احضار فرمودند مراتب را حاشا نمود ، مجدداً فرمودند که : می‌نویسیم بخدمت حضرت مستطاب اجل اکرم که آنچه اطلاع دارند ملک و خون بهار اگرفته مسترد دارند، جان نثار این می‌آمدیم که دستخط مبارک و احکامات را بینظر مبارک رسانده حکم بفرمایند در اثنای راه سرکار مقرب‌الغاقان علی‌رضا خان سرتیپ و نواب مستطاب شاهزاده پاشاخان هردو بجان نثار مانع شدند که : حضرت اجل اکرم بما محول فرموده‌اند که عمل شمارا با تمام رسانیم . در بیجار در حضور مرحوم شیخ علی‌اصغر با وکالت سرکار میرزا موسی‌خان سرهنگ‌چیزی عمل مارا بچهار دانگ قشلاق خرابه خالی از سکنه و قرار کرده‌اند که هرچه عوارض دیوانی داشته باشد نقداً

سند شماره ۲- در حاشیه سند، امیر نام سکرتوسی رسیدگان به اخلاق روابط سروش عرب است و بن خان
واگذار کرده است.

و جنساً بعهدۀ ایشان باشد، احدی بآنجا الی یکصد سال دخل تصرف ننماید و جمیع اسناد جان نثار را علی رضاخان گرفته بنامدار بیک و سرکار میرزا موسی سپرده است، حالا نه سندهای جان نثار و نه غله تنخواه را میدهند این فقره را به سرکار خان بابا خان عرض کردیم ایشان جان نثار را منحصر فرمودند که آمده بغاکپای مبارک عارض نمائیم [کذ] ^۱ حالا حکم حضرت مستطاب اجل اکرم است باید رفع ظلم بفرمانی زیاده چه جسارت شود.

حاشیه راست سند دستور امیر نظام : تکلیف شما این است که این نوشته را برای فرزندی عبدالحسین خان ^۲ بگرس بفرستید تا مصالحه نامه و نوشتجاتی را که علیرضاخان از شما گرفته بمرحوم نامدار بیک و میرزا موسی سپرده گرفته بفرستد که بعداز ملاحظه مصالحه نامه مرحوم شیخ اصغر حکم این فقره خواهد شد ^۳ . ۱۳۰۴

سند شماره ۳

نوشته مهر چهارگوش کلامکدار ناصرالدین شاه وسط بالای صفحه باین سجع :
الملک لله تعالی + تا که دست ناصرالدین خاتم شاهی گرفت
صیت داد و معدلت از ماه تا ماهی گرفت ۱۲۶۴

متن مهر بالای سمت راست صفحه : الملک لله – فرمان همایون شد ۱۲۸۴ : چون عالیجاه عزت و سعادت همراه حیدرخان افشار غلام پیشخدمت از آستان معدلت بنیان همایون استدعا کرده بود که

۴ - «عرض نمائیم» درست است .

۵ - مراد عبدالحسین خان سالارالملک فرزند حسنعلی خان امیر نظام گروسی است که در سال ۱۳۰۹ در زمان سلطنت ناصرالدین شاه از طرف پدرش به حکومت گردستان و گروس منصب گردید ، در این سال حکومت گردستان و گرانشاهان به امیر نظام تفویض شده بود و وی نیز فرزندش را نیابت به حکومت مناطق فوق فرستاد . برای اطلاعات بیشتر نگاه کنید به : تاریخ رجال ایران تأثیف بامداد ج ۲ ص ۳۶۴ . انتشارات زوار . سال ۱۴۴۷ .

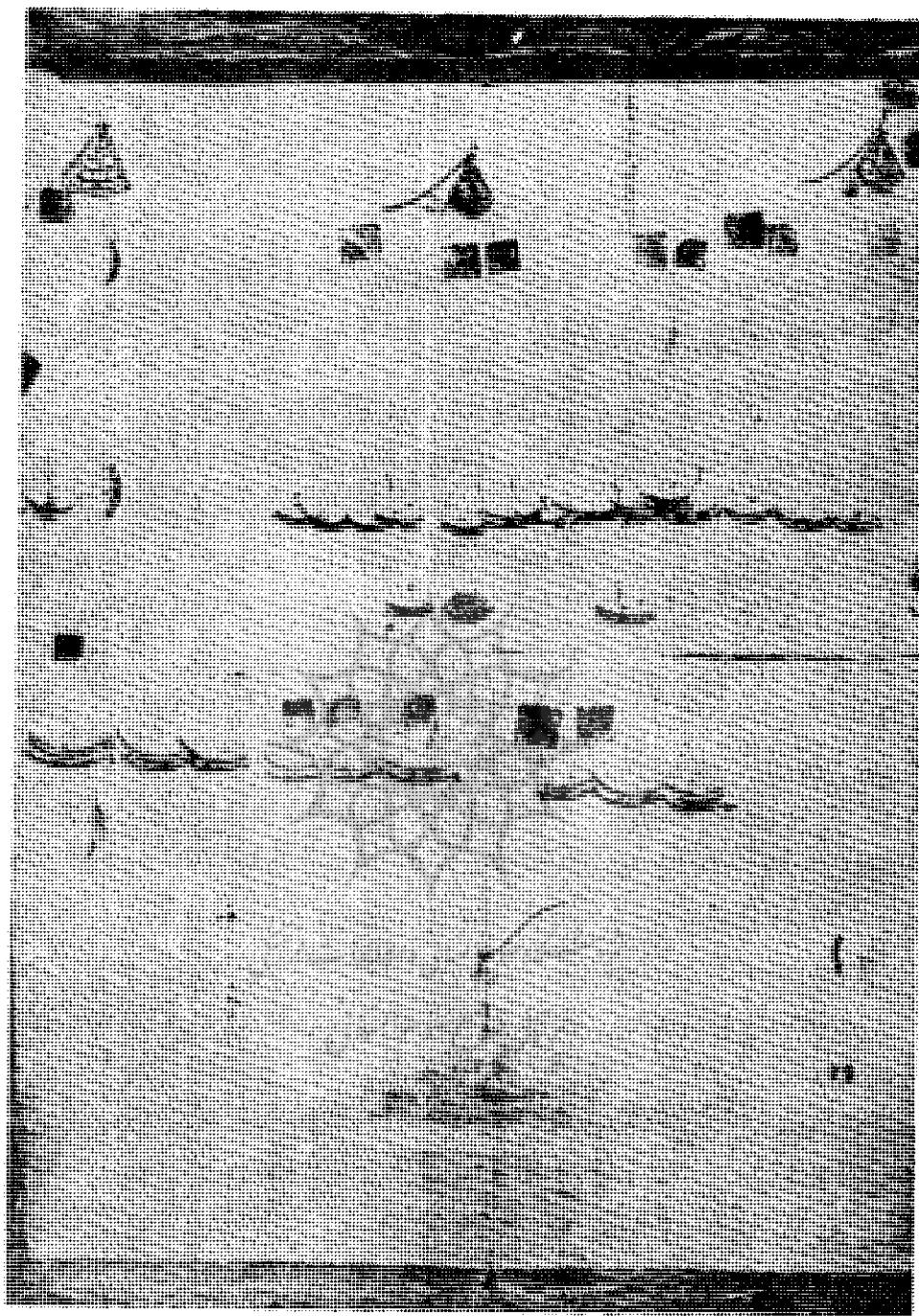
منصب مزبور با یکصد تومان مواجب دیوانی او که همه ساله از قرار دستور العمل از بابت مالیات آذربایجان اخذ و دریافت می نماید در حق عالیجاه محمدخان پسر او مرحمت و عنایت شود ایجاعاً بالمسئوله در هذاه السنه پارس نیل سعادت دلیل و ما بعدها محض ظهور لیاقت و شایستگی واستدعای عالیجاه مشارالیه تیول و مواجب اورا کماکان در باره پسر او مرحمت و برقرار فرمودیم که همه ساله وجه مواجب خود را کما فی الساق در جزو آذربایجان دریافت نموده بلوازم خدمت قیام و اقدام نماید ، مقرر آنکه : مصباح مشکو روح و مفتاح ابواب فتوح فرزند ارجمند بیهمال ولیعهد دولت بی زوال مظفر الدین میرزا صاحب اختیار مملکت آذربایجان بمباشرين امور دیوانی آنجا قدغن نماید که حسب المقرر مرتب داشته وجه مواجب حیدرخان را در حق محمدخان پسر او برقرار دانسته همه ساله عاید دارند و بخرج آذربایجان مجری داشته [حسب] المقرر مقربو الخاقان [کذ] ^٦ مستوفیان عظام و کتاب سعادت فرجام شرح فرمان همایون را ثبت دفاتر [خلود] و دوام نموده در عهده شناسند تعریراً فی شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۸۳.

متن مهرهای پشت سند : علاوه بر گواهی متصدیان دفاتر دیوانی متن مهرهای پشت سند شماره ۳ بشرح زیر است :

- ۱- افوض امری الى الله ۲- حسن بن محمد یوسف ۳- جعفر قلی
- ۴- الواثق بالله [دو کلمه ناخوانا] ۵- افوض امری الى الله عبده نصر الله
- ۶- المتوكل على الله عبده محمد على ۷- سید محمد الحسینی ۸- الراجی
- محمد رضا بن ابو القاسم الحسینی ۹- افوض امری الى الله عبده الراجی
- محمد ۱۰- المتوكل على الله عبده محمد شفیع ۱۱- عبده الراجی محمد
- ۱۲- حبیب الله بن موسی ۱۳- افوض امری الى الله عبده محمد اسماعیل
- ۱۴- لا لله الا الله الملك الحق المبين عبده على ۱۵- افوض امری الى الله
- Ubdeh مصطفی الحسینی ۱۶- لا لله الا الله الملك الحق المبين عبده حبیب الله
- ۱۷- افوض امری الى الله یوسف .

^۶- مقرب الخاقان درست است .

سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

پشت نویسی صند شماره ۴ - شامل مهرهای دفاتر دیوانی

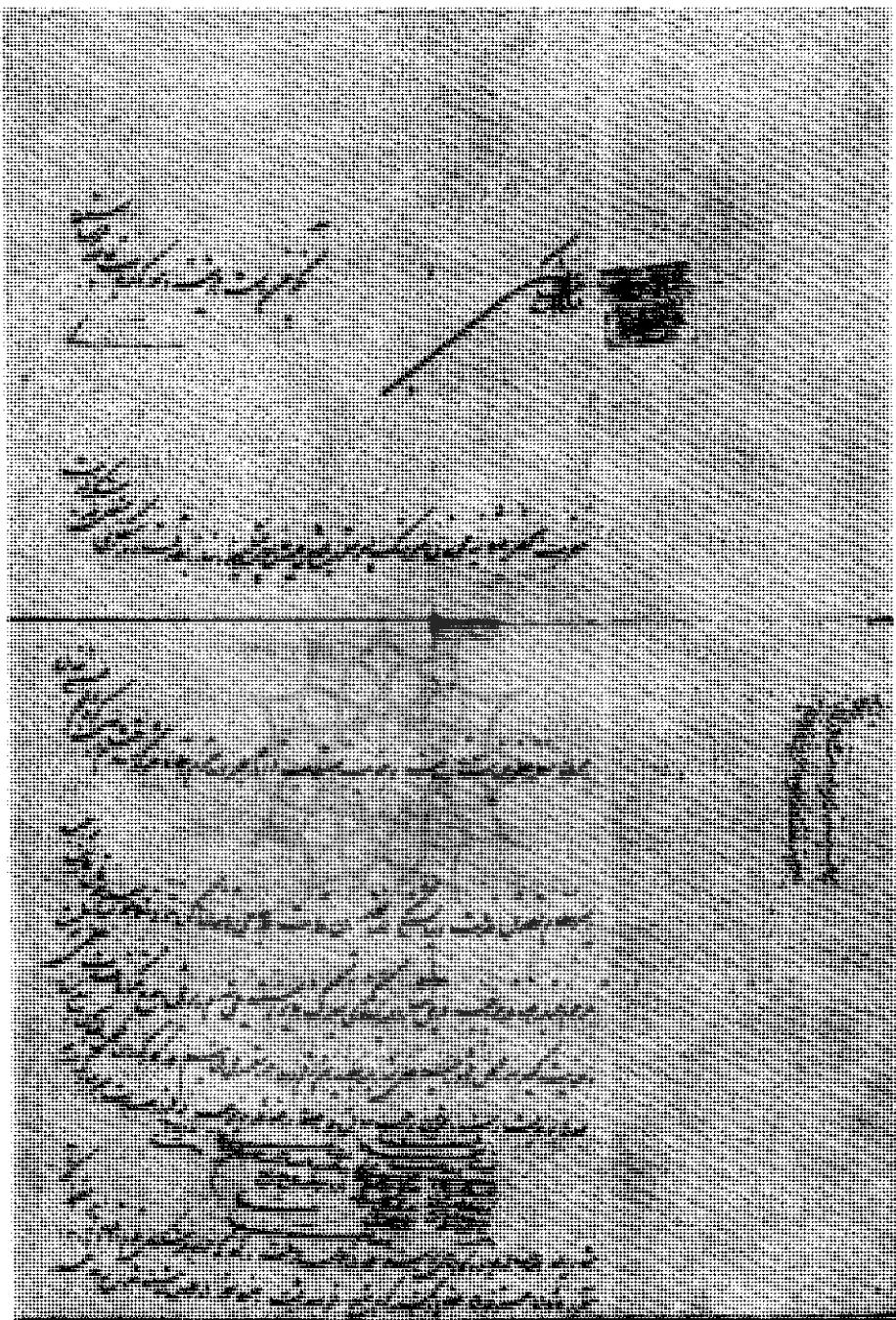
سند شماره ۴

جای مهر چهارگوش مظفرالدین شاه از دوران ولیعهدی باین سجع :
منشور حکمرانی بگرفت زیب و آئین از خاتم ولیعهد سلطان مظفرالدین

حکم والا شد : آنکه چون وسعت امر معیشت و آسودگی و رفاهیت عالیجاه مجدد همراه مقرب الحضرة الخاقانیه محمدخان سر هنگ پسر مقرب الخاقان حیدرخان سرتیپ اشار که لیلا و نهاراً بصداقت و درستکاری مشغول خدمتگذاری است همواره منظور نظر عنایت اثر والاست و جناب مستطاب قواماً للمجد والاحترام ونظم اما للشوکة والاحتشام اجل اکرم افعم حسنعلی خان امیر نظام تصدیق خدمات و شایستگی او را نمودند ، این اوقات که حاجی آقا خان ماکوئی متوفی شده بود مبلغ نود تومان از بابت مواجب مرحوم مزبور اضافه مواجب در حق مشارالیه از خاکپای همایونی مستدعی شدیم و موافق ابلاغ تلگرافی صدارت عظمی مرحمت و عنایت گردید ، لهذا محض افتخار و امیدواری مشارالیه بصدر این رقم والا امر و مقرر می فرمائیم که : کارگزاران مملکت آذربایجان مبلغ مزبور را علاوه بر دویست و بیست و پنج تومان مواجب سابق او اصلاً و اضافه بدین موجب : ^۷ از قرار صدور برات بمهر مبارک در وجه مشارالیه همه ساله عاید و کارسازی نمایند که در کمال فراغت و آسودگی بلوازم خدمتگذاری قیام و اقدام نماید . مقرر آنکه مقربو الخاقان [کذ]^۸ مستوفیان عظام و کتبه کرام رقم والا را ثبت و ضبط نموده در عهده شناسند . شهر ربیع الاول ۱۳۰۳ .

۷- در اینجا ارقام مزبور به تفکیک و به سیاق نوشته شده است .

۸- مقرب الخاقان .

سند شماره ۴ - بامهر دوران ولیعهدی مظفرالدین شاه

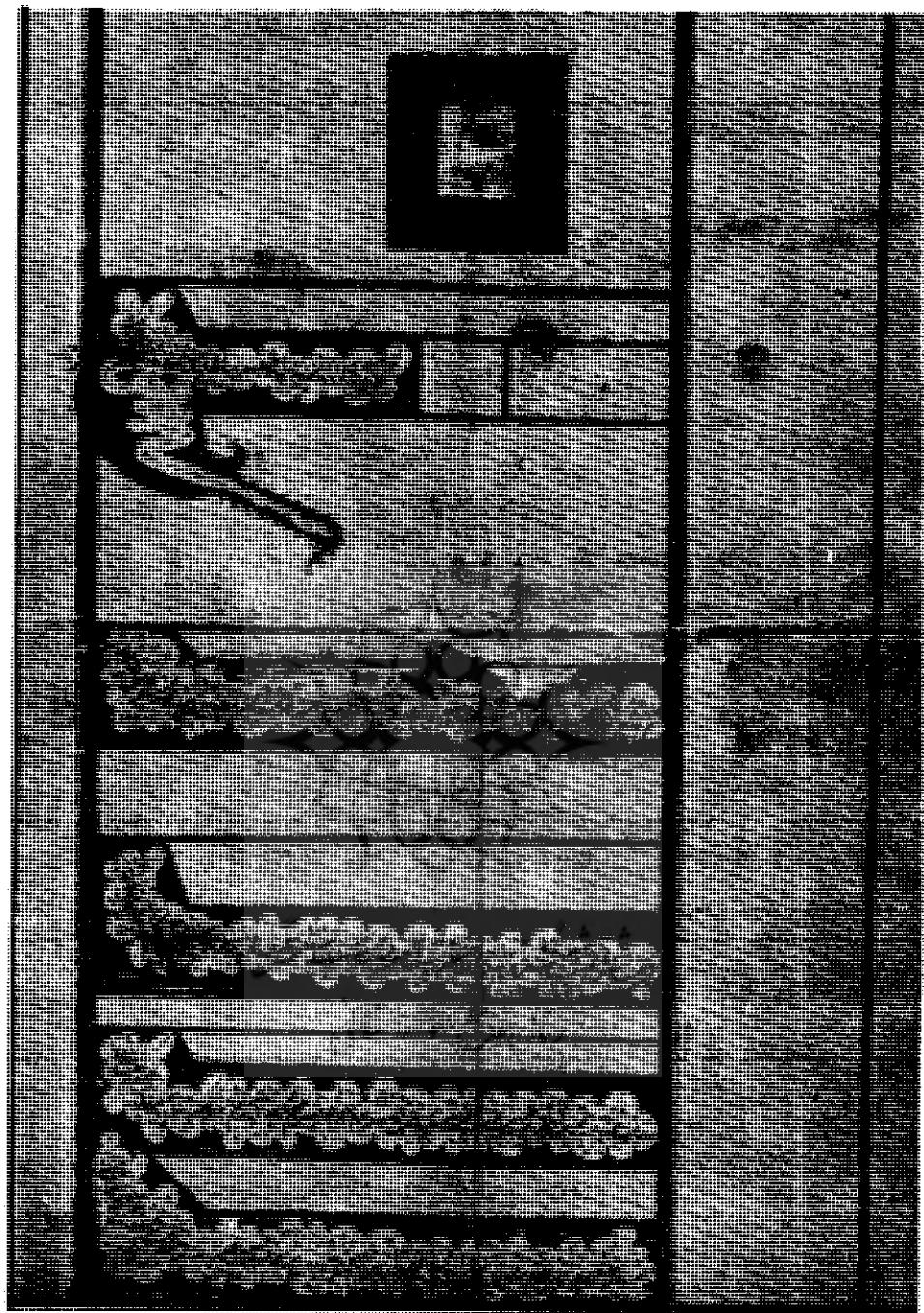
سند شماره ۵

جای مهر چهارگوش کلاهک دار مظفرالدین شاه باین مضمون :

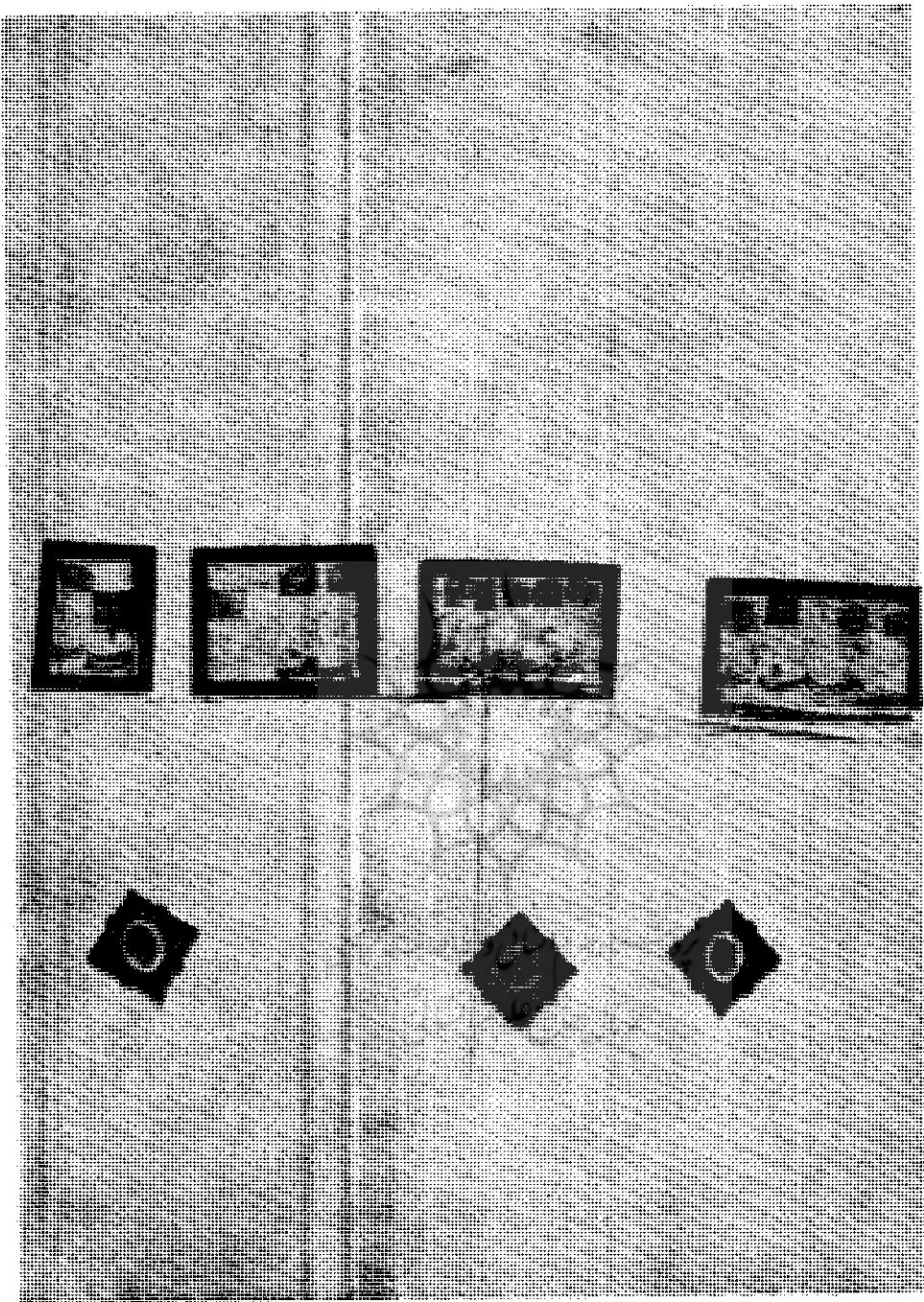
الملک اللہ + دمید گوکب فتح وظفر بعون اللہ
گرفت خاتم شاهی مظفرالدین شاه ۱۳۱۴ .

آنکه چون اراده علیه همایون ما همواره براین تعلق یافته که
بپاداش خدمات هر یک از خانهزادان دولت و پروردگان نعمت که
طريق جان نثاری و راه خدمتگذاری را در کمال صداقت پیموده و
در موقع رجوع خدمت بهیچوجه تکا هل و تکاسل ننموده اند به
مرحمت خاص و عنایت با اختصاص بین الاقران قرین افتخار و
امتیاز واصل داریم ، مصداق این مقال شامل حال عمدة الامراء العظام
حسینی خان میر پنج آذر بایجانی که اباعن جد از جمله خدمتگذاران
دولت جاوید آیت است ، لهذا بحسب تصویب جناب مستطاب اجل
شرف اکرم افخم امجد صدر اعظم و تصدیق نور چشم اسعد کامکار
نامدار امیرخان سردار وزیر جنگی ، مشارالیه را به لقب یمین لشکری
سرافراز فرمودیم که شمول این مرحمت را اسباب مفاخرت خود
قرار داده بیشتر از پیشتر بلوازم جان نثاری بپردازد و مقرر آنکه
عموم صاحب منصبان نظام ، مشارالیه را باین لقب مخاطب داشته و
لشکر نویسان عظام شرح فرمان مبارک را ثبت و ضبط نمایند .
شهر ذیحجه العرام ۱۳۱۶ . ۹

- ۹- متن مهرهای پشت این سند عبارت است از : ۱- محمود ۱۳۱۵
- ۲- معتمد نظام ۱۳۱۴ . ۳- عبدالحسین ۱۳۱۰ . ۴- علی اکبر نصرت لشکر ۱۳۱۲
- ۵- موافق البوله ۱۳۱۷ . ۶- معین لشکر ۱۳۱۷ . ۷- معاون السلطان ۱۳۱۴ .
- ۸- اقتدار السلطنه ۱۳۱۶ . ۹- افوض امری الى الله - محمد ۱۳۱۴ . ۱۰- احتشام
لشکر . ۱۱- امامقلی عمید لشکر . ۱۲- افوض امری الى الله عبده احمد . ۱۳-
- مستوفی نظام . ۱۴- نصیر همایون . ۱۵- قوام الدوله . ۱۶- صدر اعظم .

سند شماره ۵ - با مهر مظفرالدین شاه

پشت نویس سند شماره ۵

سنند شماره ۶

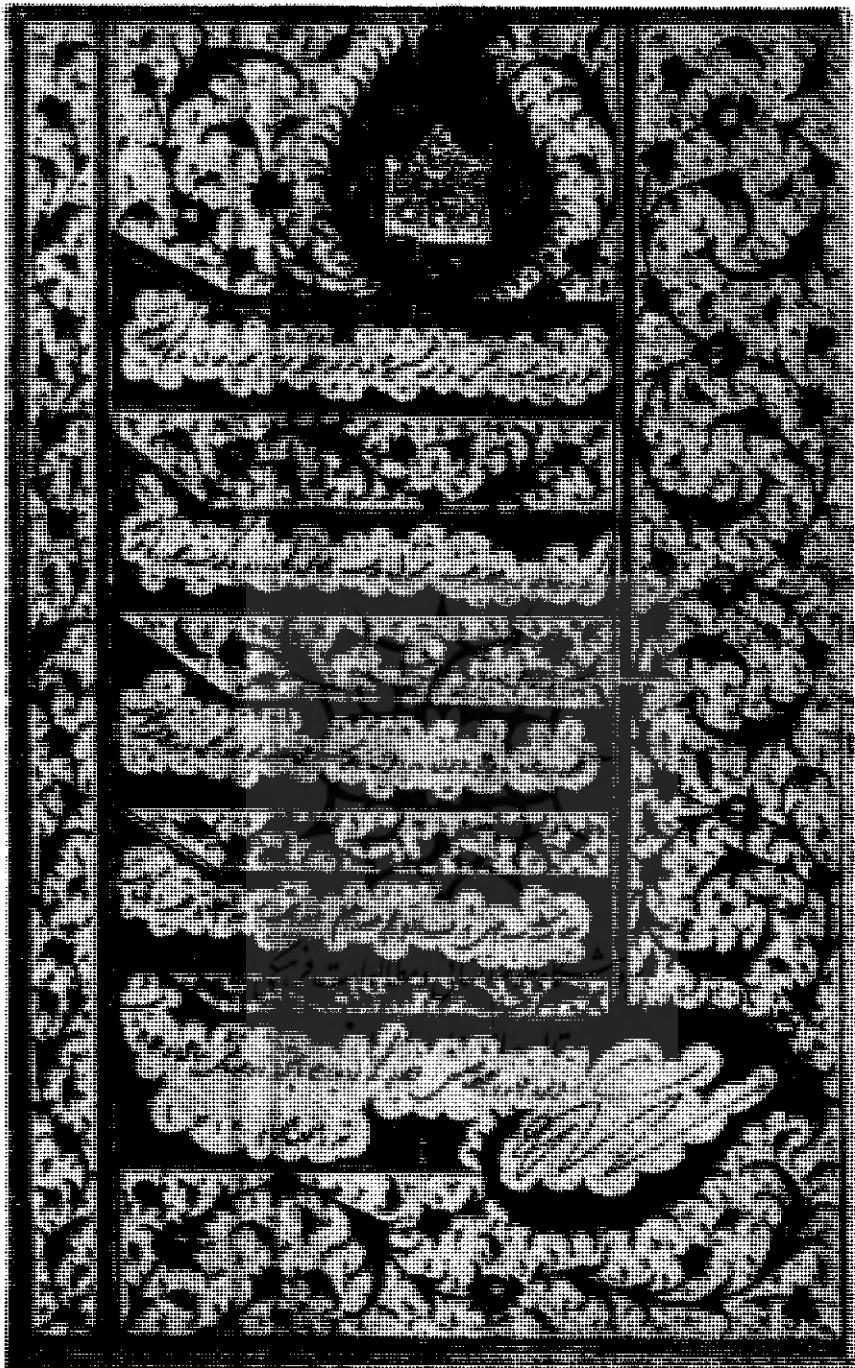
محل مهر چهارگوش کلاهک دار مظفرالدین شاه

من مهر : السلطان بن سلطان مظفرالدین شاه قاجار ۱۰

نظر به مراتب استعداد و حسن خدمات حسینعلی خان میر پنجه !
 نواده مرحوم حیدرخان حاکم صاین قلعه که مدتهای مديدة بصداقت
 مشغول خدمت و معasan کاردارانی و کفايت خود را کاملاً بمنصه ظهور
 رسانده و خاطر همایيون ما را قرین رضامندی داشته بود لهذا محض
 بروز عنایت ، بتصویب جناب مستطاب اجل اشرف اکرم افخم
 صدراعظم او را به لقب ساعدالسلطانی ملقب و بدین موهبت قرین
 امتیاز و اختصاصش فرمودیم که زایداً علی مسابق در خدماتش
 ساعی و جاهد باشد . شهر ذیقعدة الحرام ۱۳۱۷ .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتمال جامع علوم انسانی

۱۰- این سنند نفیس دارای ابعاد ۱۳×۲۰ سانتیمتر میباشد . طول وعرض
 سنند از بالا و از سمت راست با حاشیه‌ای مطلاً باندازه ۳×۴ سانتیمتر تزئین
 یافته و گل و بوته اسلیمی بطرز هنرمندانه ای درآن تعبیه شده است .

صند تماره ۶ - بامیر مظفر الدین شاه

سند شماره ۷

متن مهر چهارگوش محمدعلی میرزای ولیعهد در بالای سند حاشیه سمت راست :

گشته محمدعلی بشاه ولیعهد

بست چو او صدق با ولای علی عهد

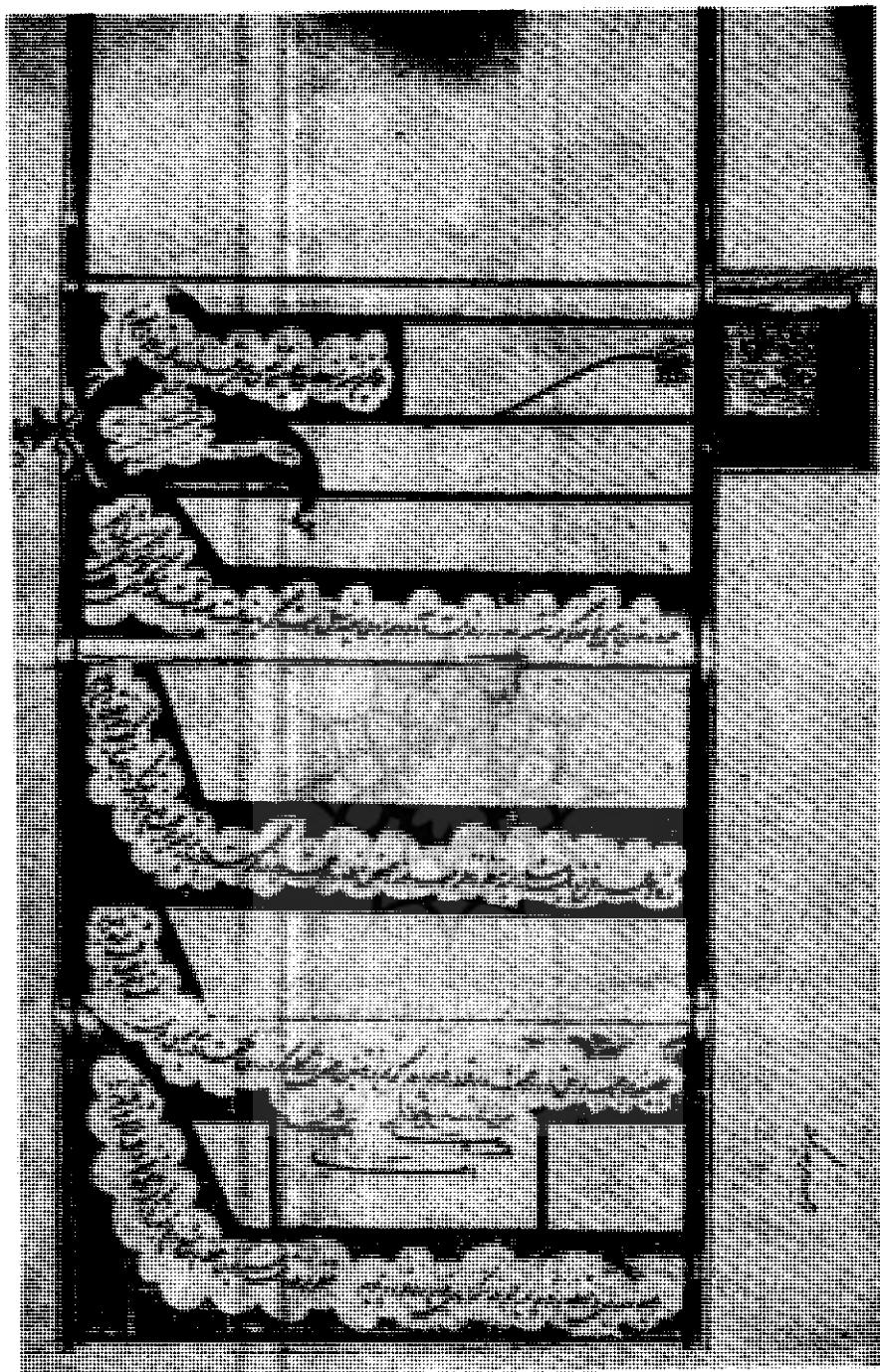
حکم والا شد^{۱۱} : که چون معتمدالسلطان حسینعلیخان سرتیپ نواذه عمده الامراء العظام حیدرخان میر پنج حاکم صاین قلعه علاوه بر خدمات آباء و اجدادی چند سال است که با نهایت صداقت و درستگاری بخدمتگذاری مشغول بوده ، رفاه حال و فراغ بال مشارالیه منظور نظر است لئهذا محض اظهار مرحمت و بروز مکرمت در باره مشارالیه بمحض این رقم مبارک والا مبلغ یکصد و پنجاه تومان بدون رسوم بصیغه مواجب در حق او مرحمت و برقرار فرمودیم که بعداز تعیین محل از کارگزاران مملکت آذربایجان بمحض صدور برات اخذ و دریافت نموده با مزید امیدواری واستظهار تمام بمرام خدمتگذاری قیام و اقدام نماید ، مقر بوالخاقان [کذ]^{۱۲} مستوفیان عظام شرح رقم مبارک راثبت و ضبط نموده در عهده شناسند . شهر صفر ۱۳۱۶ .

متن مهرهای پشت سند که شامل مهرهای دفاتر دیوانی است

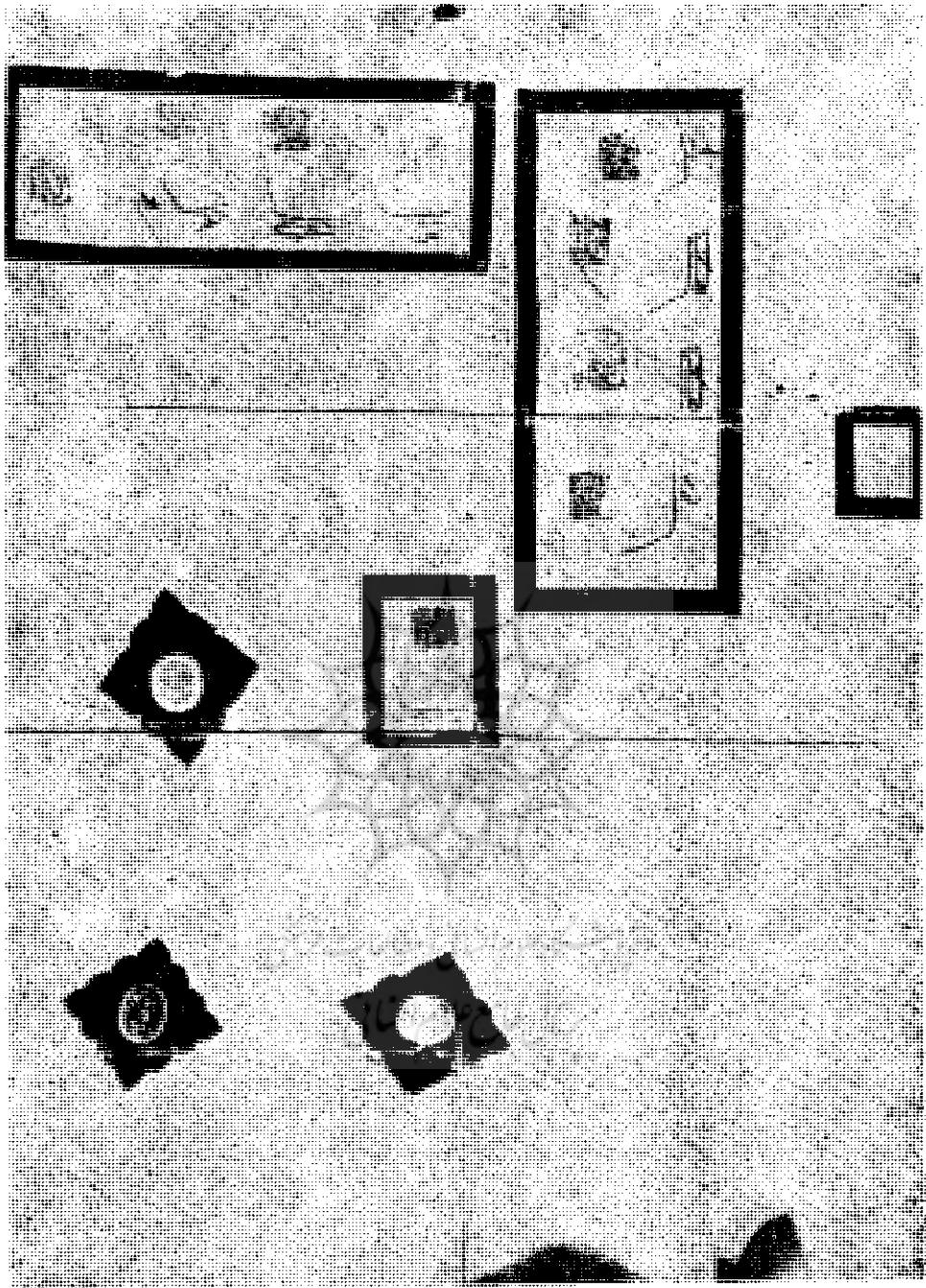
شرح زیراست :

- ۱ - وکیل دفتر ۱۳۰۵ - معاون دفتر ۳ - لا اله الا الله الملك -
- الحق المبين عبد محمد رحیم ۵ - نصیرالدوله ۱۳۱۳ - سعید الدوله
- ۷ - محمد علی ۱۳۱۴ - عبد علی بن اکبر [یک کلمه ناخوانا]
- ۹ - معتمد دفتر ۱۰ - ثقة الدوله ۱۱ - امیر نظام ۱۲ - اعتماد دفتر .

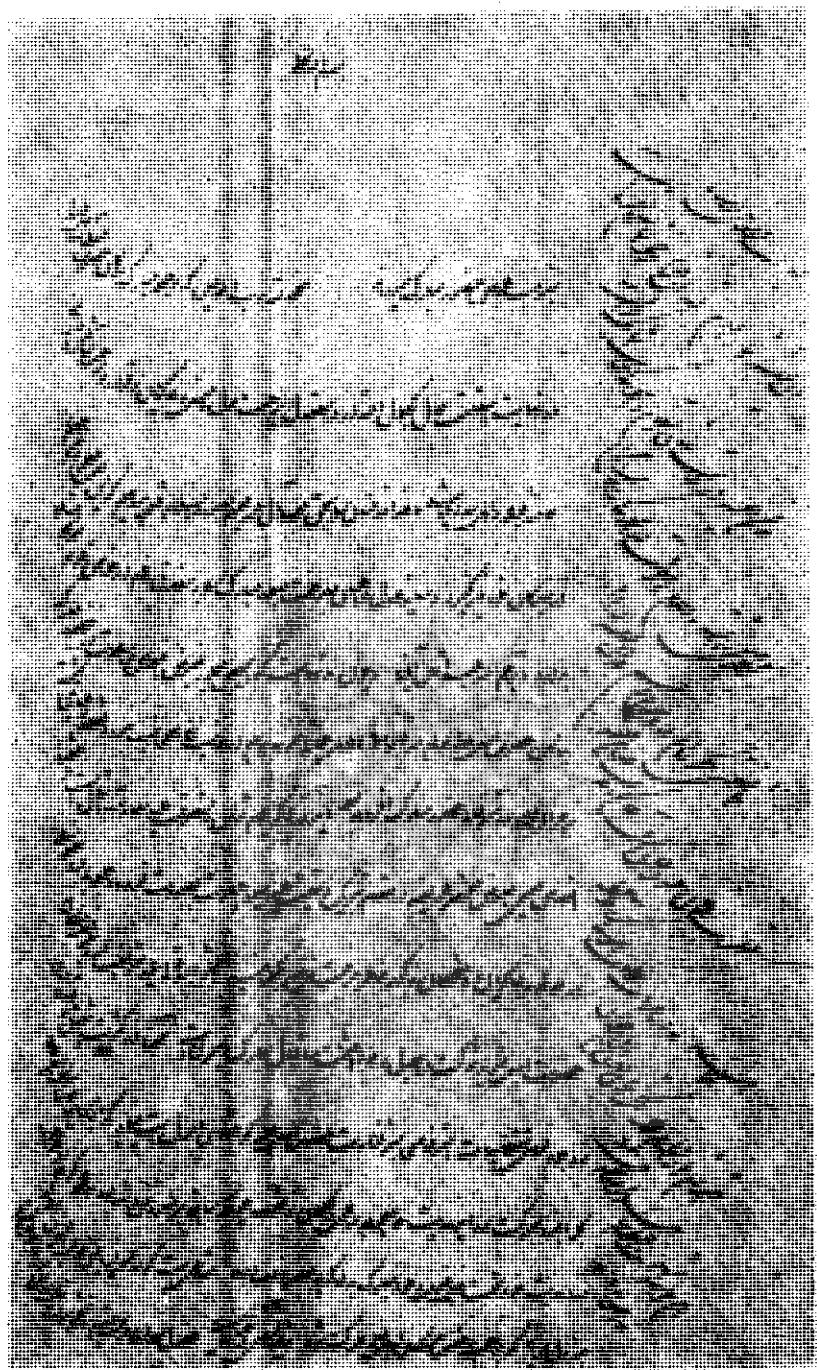
- ۱۱ - این طفرا بر احکام شاهزادگان تاجار کشیده میشد . در بازه انواع طفرها نگاه کنید به : مقدمه‌ای بر شناخت اسناد تاریخی . نشریه شماره ۸۴ - انجمن آثار ملی تألیف دکتر جهانگیر قائم مقامی چاپ تهران ۱۳۵۰ .
- ۱۲ - مقرب بالخاقان درست است .

مند شماره ۷- باصره محمد علی میرزای ولیعهد در حاشیه

پشت نویسی متن شماره ۷ - مهر های دفاتر دیوانی

سند شماره ۸ - نمونه خط و انشاء آخوند عبدالغفار . دستخط امیر نظام در حاشیه سند دیده میشود